

From: [Eija Soini](#)

Sent: Monday, August 15, 2011 10:41 AM

To:

Subject: Lianan uutisia elo 11/ Liana news August 11

Hyvä Lianan jäsen (Below in English),

On jo kulunut pitkä aika siitä kun viimeksi lähetin uutisia Lianan hankkeista. Viimeisin oli se lyhennetty suomenkielinen vuosiraportti, jonka lähetin juuri ennen vuosikokousta.

Olen ollut Suomessa kesäkuun 21. päivä asti. Aivan muutamaa päivään ennen kuin lähdin, pidimme keittiöpuutarhakoulutukset niille viljelijäryhmille, jotka työskentelevät Mwangin sadevesihankkeessamme. Koulutus tehtiin neljällä kylällä. Vain ne, jotka halusivat kyseisen koulutuksen osallistuvat. Keittiöpuutarhat ovat ainoa aktiviteetti hankkeessamme, joka ei kuulu automaattisesti siihen pakettiin, jota tankinrakennustukiaiset vaativat. Koulutukset menivät erittäin hyvin kolmella kylällä, eli kaikki ne, jotka olivat ilmoittaneet tulevansa tulivat, ja tulivat myös ajoissa ja osallistuvat innokkaasti. Sillä yhdellä kylällä vain noin puolet tulivat ja nekin myöhään. Siemenet oli kasvatettu taimiksi jo etukäteen Shangwen opastuksella (sitä opetettiin jo Tengerun 2-päiväisellä kurssillakin). Osa siemenistä kasvatetaan suoraan keittiöpuutarhassa, osa etukäteen taimiksi jotka siirretään puutarhaan. Hassan Mndiga, erittäin osaava puutarhuriopettaja veti kaksi ensimmäistä koulutusta. Hänen oli määrää lähettää sijainen kahdelle muulle päivälle, mutta jokin meni pahasti pieleen, eikä ketään tullut. Onneksi Shangwe oli osallistunut edellispäivän koulutukseen (siksi, että hänen piti kuunnella minun osuuteni tippakastelulaitteesta ja sen hoidosta, jotta hän ottaisi sen osan myöhemmin itselleen). Kun puutarhuriopettajaa ei tullut, muistelimme äkkiä edellispäivät koulutuksen sisällön ja organisoimme sen muutamassa minuutissa Shangwelle. Niimpä Shangwestä tuli puutarhuriopettaja ja minä jatkoin tippakasteluosuutta. Shangwehan on koulutuksekseni lukenut maataloutta, joten ei sisällössä paljoa uutta hänelle ollut. Mwangassa tästä aktiviteetistä saattaa tulla paljon suositumpi kun Kilimanjaron projektissamme, sillä jo kahdeksan viljelijää tilasi kastelulaitteen ensimmäisen koulutuksen yhteydessä. Nyt he säästävät rahaa sitä varten (puolet hinnasta) ja ostavat sitten syyskuussa projektilta. Keitinaktiviteetit ovat myös edistyneet tässä hankkeessa. Aiemmin suurin osa viljelijöistä osallistui Lorena savikeitin rakennuskursseille ja siten saivat kurssin puitteissa rakennettua itselleen piipullisen Lorena keittimen. Myöhemmin noin 20 viljelijää tilasi metallisen Vitan ja noin 20 Upesi kannettavan poltetun savikeittimen. Upesin kehittelyä on Kigingi neuvojeni mukaan tehnyt savenvalajanaisen Mary Donaldin kanssa Jipen kylällä. Kehittelimme alkuperäisestä Upesista kaksi uutta versiota (toinen yksiosainen, toisessa irrallinen pohja), joissa molemmissa on reiällinen pohja ylhäällä maasta, jotta tuli saa ilmaa alakautta. Yksi innokas nainen Jaina, on myös opettanut jo muitakin Lorenan rakentamisessa jopa kylänsä ulkopuolella. Tähän koulutukseen osallistui myös kolme naista Kilimanjaron lentokentän rutikuivilta tasangoilta englantilaisten naapuriemme kautta.

Aiemmin, juuri ennen pitkiä sateita (helmikuussa), viljelijäryhmät saivat taimitarhakoulutuksen. Jokaisen tarkoitus oli hoitaa kymmenen taimen tarha. Parempi aloittaa pienestä kuin tähdätä suuriin määriin puita, joita ei sitten saa pidetyksi hengissä kuivan kauden yli. Suleiman Mpingama Tengerusta ohjasi koulutuksen. Se otettiin hyvin vastaan (meni kaaoksen kautta suunnitelman mukaiseen loppuun niin kuin tavallista ryhmäaktiviteeteissä). Suuri osa viljelijöistä sai osan taimista kasvatetuksi ja siirrettyksi sateiden alettua istuspaikoilleen. Aina on tietenkin niitä, joilta ei yksinkertaisesti homma onnistu, ei yhtään siementä itänyt tai heti itämisen jälkeen taimi kuoli, molemmat huonon kastelun seurauksena. Vain kourallinen (kaikki miehiä) innostui asiasta niin, että ottivat jo koulutuksessa minulta lisää siemeniä ja ovat istuttaneet omasta aloitteestaan muitakin puita.

Tankinrakennus on edistynyt nopeasti, sillä käytämme Kilimanjaron projektiin ylijääneet rahat Mwangin tankkeihin. Mehän saimme 7500 dollaria pelkästään kolmen vuoden tilintarkastuksiin. Suomessa tilintarkastus maksaa noin 200e per projekti per vuosi.

Kilimanjaron projekti on melkein loppu. Viimeisin koulutus, markkinointiin ja kaupalliseen viljelyyn liittyvä, järjestettiin keväällä. Emme löytäneet koulutukseen alunperin siihen ajatellun kaltaista kouluttajaa, joten teimme sen yhdessä Barakan, Tengerussa kaupallista viljelyä harjoittavan, mutta entisen tavallisen maissipapu viljelijän kanssa. Baraka kertoi oman tarinansa siitä miten hän on erilaisten kokeilujen kautta päässyt vähitellen nousemaan siihen asemaan Arushassa, että myy suurimman osan Ngorongoron hotellien ja joidenkin Arushan hotellien vihannestarpeesta, omistaa auton, jolla kuljettaa vihanneksensa myyntiin, ja pitää kahta lapsistaan yksityisessä koulussa, joka maksaa nyt kahdelta lapsesta 3 miljoonaa Tansanian shillinkiä (1800e). Oma osuuteni oli kaupalliset termit ja niihin liittyvä ajattelu alkaen siitä mitä pitää laskea, jos haluaa tietävänsä tekeekö jollain aktiviteetillä voittoa. Oli mielenkiintoista laskea, että maissin viljelyn kustannusten ja sadon arvon ero on noin +/-0, eli syödähän sen maissin voi... sinällään tärkeää, mutta sitä ei mitenkään kannata myydä, sillä siitä ei todellakaan tule yhtään voittoa. Viimeisin aktiviteetti tässä projektissa on, että autan innokkaimpia viljelijäryhmäläisiä suunnittelemaan jotakin kehitysaktiviteettia projektimme jatkoksi.

Keitinprojekti on nyt edistynyt niin paljon, että 4 kouluhellaa oli tehty ennen kuin lähdin. Nämä rakennettiin osana koulutusta. Siihen valittiin edellisten kurssien parhaimpien oppilaiden joukosta ne, joilla oli muuraukokemumusta. Kun neljä hellaa oli rakennettu opettajan Moudy Nyimbilen johdossa, oppilaat olivat valmiit jatkamaan itsenäisesti (tosin yksi jo ehti tarjota osaamistaan toisella kylällä ja rakentamaan hellan ennen 'valmistumistaan'). Kigingi on nyt ottanut yhteyttä kahdeksaan muuhun kouluun. Päätimme myös avustaa aiemmin Moshiin Vitan rakentamista oppimaan lähettämiämme neljää metallifundia ostamalla heille ensimmäiseen kuuteen Vitaan tarvittavat materiaalit. Siten he voivat nähdä, tulisiko siitä myytävä tuote Mwangassa. Tämän kesän aikana Kigingi on myös auttanut Mary Donaldia etsimään kanavaa, miten myydä Upesi keittämiä joko Mwangassa tai kiertävällä torilla muilla kylillä Pare vuorten takana.

Kun en onnistunut löytämään vakavasti otettavaa ja osaavaa aurinkokeitinopettajaa paikallisesti, Joy, Moshissa asuva norjalainen nuori nainen alkoi kokeilla cookit aurinkokeitintä. Hän on nyt keittänyt sillä monenlaisia ruokia ja paistanut sämpylöitä ja kakkuja. Hän on siten hankkinut valmiudet opettaa paikallisia naisia keittimen käytössä. Hän on myös etsinyt paikallisesti materiaalit, joita keittimen rakentamiseen tarvitaan, jotta voi opastaa kurssilaisia rakentamaan keittimen itselleen suunnitellulla syyskuun aurinkokeitinkurssilla. Hän on myös alkanut testaamaan polttopuuta säästäviä keittämiä, joita Liana projekteissa on. Tämä pieni tutkimus auttaa meitä löytämään, josko keittimemme välillä on varteenotettavia eroja polttopuun kulutuksessa ja nopeudessa.

McKnight Foundation pyysi Lianaa kirjoittamaan kokonaisen projektisuunnitelmat nyt elokuussa. Tämä seurasi meidän lyhyttä projektikuvausta, jonka lähetimme heille huhtikuussa. Tarkoitus on jatkaa Mwangin sadeveihanketta 2012 ja 2013. Tämä olisi ainoa projektimme, mutta sen vuosibudjetti (n. 30,000e) olisi kuitenkin yhtä suuri kun nämä nykyiset kolme projektia yhteensä. McKnight oli kiinnostunut rahoittamaan vain noin puolet ensimmäisestä vuodesta (2012). Loput on anottu Ulkoministeriöltä. McKnight rahoitus on tärkeä sen kannalta, että pystymme pitämään UM:n rahoituksen pienenä ja siten omarahoitusosuuden pienenä (samalla tasolla kun nyt) edes tämän yhden vuoden. Vuoden 2013 omarahoitus, 3000e tulee olemaan haasteellinen.

Kirjoitin aiemmin suunnitelmistamme TAPOTIn (HIV-positiivisten opettajien järjestö) kanssa. Siitä ei sitten Lianan alla kehkeytynyt mitään. Tähtäsimme liian ylös suunnitteleamalla noin 10,000euron UM:n hanketta. Sen sijaan, Ric ja minä yksityisinä henkilöinä, tarjosimme heille 400e rahoitusta, jota pitää anoa. Tein yksinkertaisen projektisuunnitelmarunon: Otsikot, joiden alla kysymykset ohjaavat mitä niiden alle pitäisi kirjoittaa. Tämä toivottavasti on ensimmäinen askel projektisuunnitelman kirjoittamisen opiskelussa. Joten raha ei siis tule helpolla, vaan sen saamiseksi on opittava jotakin. Sama tulee olemaan raportoinnin ja kirjanpidon kanssa. Teen heille yksinkertaiset kaavakkeet (kyselykaavake), jotka toimivat raporteina ja talukot, joihin voi tehdä kirjanpitoa, jotta vähimmäisvaatimukset tehdä jotakin virallisesti järjestön alla täytyvät. Järjestön jäsenet ovat motivoituneita ja oikealla tavalla asennoituneita, joten heitä kannattaa yrittää auttaa eteempään.

Tässä taitavat olla nyt päällimmäiset uutiset Lianan aktiviteeteistä. Joillakin jäsenillä on vielä jäsenmaksut maksamatta. Ystävällisesti laittakaa raha Lianan ry:n tilille numero 536903-211848 , 30e varsinainen jäsen, 75e tukijäsen, viestiin Jäsenmaksu 11 ja nimi.

Kaikkea hyvää jatkuon, Eija

Dear Liana members,

Its a long time since I have written any news about Liana projects. It was the shortened Liana annual report that was sent last just before our Annual meeting.

I have been in Finland since 21st of June. Just few days before leaving we organised kitchen garden training for the farmer groups that work within the Mwangi rainwater project. Training was organised in 4 villages. Only those who wanted the training were trained. Kitchen gardening is the only activity in our project that does not come in the package linked with the tank subsidy. Training went very well in three villages, everyone who wanted the training came, they came on time and participated with a lot of enthusiasm. In the fourth village about half of the expected farmers came and training started an hour late. Seedbeds had been established by the guidance of Shangwe some 5 weeks earlier (seedbed establishment was earlier taught on the 2-day Tengeru horticultural course as well). Some seeds are planted directly to the kitchen garden, some are grown into seedlings in seedbeds beforehand. We had a very able horticulturalist, Hassan Mndiga as our trainer for the first two trainings. He was supposed to send a substitute for the rest of the trainings, but something went thoroughly wrong and noone came. Luckily, Shangwe had taken part during the the previous day's training in order to learn my part about the drip kit management so that she could take it over for the future trainings. When no horticulturalist came, we quickly planned Hassan's content of the training for Shangwe so that she could take his part, and I continued doing the drip kit management part. Kitchen gardening may become much more popular in Mwangi compared to our Kili project. Already 8 farmers ordered drip kits after the day's training. Now they are saving money to buy them in September.

Stove activity has also progressed in this project. Earlier a big part of the farmers took part in Lorena mud stove training and thus got a mud stove with a chimney to their homes. Later about 20 people ordered Vita stoves (portable) and about 20 others portable Upesi clay stoves. Upesi stove development has been one of the activities that Kigingi (our only project person in this project) started with a potter lady Mary Donald in Jipe. We developed two different improved models out of the original Upesi (one out of one piece, the other with a removable bottom/grate), both with a fire grate so that air can enter the fire from below. One enthusiastic lady, Jaina has also taught Lorena building even outside her own village. Three ladies (connected through our English neighbours) from the dry plains around the Kilimanjaro airport came to see one of her trainings.

Earlier, just before the long rains all farmer groups were trained in nursery establishment. Everyone had a target of growing a nursery of 10 tree seedlings. Better to start from few seedlings and put all the effort in keeping them alive than trying big numbers of seedlings that become too difficult to keep alive with limited water. Suleiman Mpingama from Tengeru guided this training. It was very well received (though progressed through a chaos to the planned end like typical in communal efforts in East Africa when most of the participant are not used to following instructions) and most of the farmers did manage to grow some of the 10 seedlings and transfer them out when the rains started. Of course there are always persons who do not manage – none of the seeds germinate due to bad watering, or seedlings die soon after germination due to bad watering. But only a handful of farmers (all men) got really enthusiastic and took more seeds from me and have planted more out of their own initiative.

Tank building has progressed fast. We are now using left-over money from our Kili project for this activity. We had 7500 dollars alone for auditing for the three years. Auditing in Finland costs about 200e per project per year.

The Kilimanjaro project is almost finished now. The last training related to marketing and commercial farming was organised in the spring. As I could not find a suitable trainer for the activity we did it together with Baraka, a farmer from Tengeru who has managed to transform himself, through trials and errors, from a typical maize-beans farmer into a successful commercial farmer who supplies most of the vegetables to Ngorongoro hotels and some hotels in Arusha, owns a car and keeps his two older children in a private school that costs him 3 million TSh (1800e). My own part was to introduce commercial and economic terms and concepts with the thinking that goes together with them... starting from what it takes to calculate if one actually makes profit. It was interesting to calculate the difference of the costs of growing maize and the value of harvest: its +-0. One can of course eat the product, important as such, but it does not make sense to sell maize as it does not make any profit at all. The last activity will be to help the most eager farmer group members to plan future development activities that they could do as a continuation to the group work they have done with the Liana project.

The stove project has progressed that far that we had built stoves for 4 schools before I left. These were built as part of the training of the 4 students of the previous courses who had experience in masonry. After building 4 stoves with the guidance of Moudy Nyimbile, the tranier fundi from Muheza, they started building independently (though one had already sold his skills in another village and build a stove before 'graduating'). Kigingi has now contacted 8 more schools for plans of building a stove. We also decided to further help the four metal fundis (different from the masons) who were earlier taken to Moshi to learn to build Vita stoves, by buying the first set of materials for 6 Vitas. Thus they can see if it could make a business. During this summer he is also assisting Mary Donald to find links to sell her stoves in Mwangi town or in the rotating market in the other villages behind Pare mountains.

As I could not find serious or able solar cooking trainers locally Joy, a Norwegian young lady located in Moshi took up experimenting with the cookit. She has cooked several dishes and baked rolls and cakes with the cooker and is becoming ready to train local women in the Stove project. She has also looked for all the materials needed to build the cookers so that each participant can build a cooker for herself during the course in September. In addition, she volunteered to do the cooking tests (boiling water and cooking dengu) for the firewood saving stoves. This study will let us know if there are considerable differences in firewood consumption and in cooking speed between the stoves we have promoted.

We were invited by the McKnight Foundation to submit a full proposal this August. This followed an initial inquiry that was submitted in April. Our aim is to have the Mwangi rainwater project continue in 2012 and 2013. This will be our only project. However, its annual budget is the same (about 30,000e) as all three projects last year and this year. McKnight Foundation was interested in funding about half of the budget for the first year only. The rest has been applied from the Ministry for Foreign Affairs of Finland (MfFA).

McKnight funding will assist us greatly in coping with the self-funding requirement of the Ministry for Foreign Affairs. It means that we will have a self-funding requirement of about the same level as now. However, year 2013 will be a challenge of about 3000e self-funding requirement.

I earlier wrote about the initiative with TAPOTI, the Tanzania Positive Teachers Initiative. Nothing came out of it under Liana. We were aiming too high trying to plan a 10,000e MfFA project. But Ric and I offered, as

individuals, a grant of about 400e that needs to be applied for. I made a simple project proposal structure for them: Titles that are the expected sections in a project proposal, but with simple questions step by step, guiding them to write the right things under each section. This, I hope is the first step in learning to write a simple proposal. So the money does not come easy or without learning what it takes to get it. The same will be with reporting and accounting. I will make them simple forms (questionnaires that form a report) and tables (for accounts) that need filling so that they meet the requirements of running this little project according to the official requirements. They are highly motivated and with the right attitude to do their work, so its worth trying to take them forward.

I think that's about the latest news about Liana's activities.

All the best, Eija